15/08/2022

Πανηγυρικός εσπερινός της Κοιμήσεως Θεοτόκου στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στον εσπερινό της κοιμήσεως Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, χοροστάτησε και μίλησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Υπεραγίας Θεοτόκου Κοινοπιαστών στη μέση Κέρκυρα. Αναφέρθηκε στο κάλλος της Παναγίας μας, το οποίον επεθύμησε και ο ίδιος ο Κύριος.

Ο ψαλμωδός αναφέρεται στην Υπεραγία Θεοτόκο με πολύ κολακευτικά λόγια, διότι αυτή είναι «η θυγάτηρ του Θεού», της οποίας το κάλλος επιθυμεί ο Βασιλεύς. Αυτό το κάλλος της Παναγίας μας, αυτή τη μυστική ομορφιά, καλούμαστε κι εμείς να

ανακαλύψουμε και να ενστερνιστούμε. Η Παναγία είναι η υπέρτατη ανθρώπινη ομορφιά, όχι αυτή που ο κόσμος μας, ταυτίζει με τη σωματική εμφάνιση. Το κάλλος της Παναγίας μας, είναι εσωτερικό και πνευματικό, και γι αυτό γίνεται επιθυμητό απ όλο τον κόσμο, υλικό και πνευματικό.

Η Παναγία μας, μας διδάσκει με τον βίο της πάμπολλα. Πρώτον ακούει, «άκουσον θύγατερ» τον λόγο του Θεού, και παραμένει πιστή σε Αυτόν. Από την στιγμή του Ευαγγελισμού μέχρι και τον Σταυρό του Κυρίου μας, ακούει την φωνή του Αρχαγγέλου Γαβριήλ που της μεταφέρει το μήνυμα του Θεού. Ακούει την φωνήν του Συμεών όταν προσαγάγει τεσσαράκοντα ημερών εις τον Ναόν, που της προλέγει τα προφητικά λόγια «σου την καρδίαν ρομφαίαν» θα διέλθει. Ακούει την φωνή του Υιού της από το ικρίωμα του Σταυρού «Γύναι, ιδού ο υιός σου».

Δεύτερον βλέπει, «και ίδε» τον εσωτερικό κόσμο της αρετής, έχει τους οφθαλμούς της να ατενίσουν και να φροντίσουν το εσωτερικό κάλλος που προέρχεται από την άσκηση, την εγκράτεια και την παρθενία της. Αρετές που οδηγούν στην θέα του Θεού. Η Παναγία μας βλέπει τον Ιησούν όχι μόνο όταν είναι στην επίγεια ζωή, αλλά τον ατενίζει και στην επουράνια ζωή. Γι αυτό και η κοίμηση της είναι η επιστροφή στον αγαπημένο Υιό της, που την εμπειρία Του, διαρκώς είχε μέσα στην καρδιά της.

Τρίτον υπακούει, «κλίνον το ούς σου», η Παναγία αποτελεί το πρότυπον της υπακοής στον Θεό. Ο Κύριος είπε ότι όποιος με αγαπά υπακούει και τηρεί τις εντολές μου, και η Παναγία τήρησε τις εντολές του Θεού. Στο πρόσωπο της, αίρεται η ανυπακοή της πρώτης Εύας. Η πρώτη Εύα δια της ανυπακοής οδηγεί τον άνθρωπο στον θάνατο, η Παναγία δια της υπακοής, μας επανασυνδέει με την ζωή.

Τέταρτον, αποτάσσεται την ματαιότητα και ζει ασκητικά «και επιλάθου του λαού σου και του οίκου του Πατρός σου». Η Παναγία αποτελεί το υπόδειγμα του μονήρους βίου, το καύχημα των μοναχών και ασκητών. Είναι το τείχος των παρθένων.

Και τέλος, το κάλλος της Παναγίας γίνεται επιθυμητό υπό του Βασιλέως «και επιθυμήσει ο Βασιλεύς του κάλλους σου». Έχει ανάγκη ο Θεός από το ανθρώπινο κάλλος; Όχι, αλλά το κάλλος της Παναγίας είναι καρπός της Χάριτος του Θεού, της ενεργείας Του, γι αυτό καθίστατΑι η υψηλοτέρα των ουρανών, η τιμιωτέρα των χερουβείμ και η ενδοξοτέρα των Σεραφείμ. Κατοικεί μέσα της το Άγιον Πνεύμα, και γίνεται η ευλογημένη και κεχαριτωμένη.

Μέσα σ έναν κόσμο που θορυβεί, που δεν βλέπει, ή βλέπει ότι θέλει και ότι τον συμφέρει , που δεν κλίνει τη κεφαλή για να ακούσει τον άλλον και να κάνει την

υπακοή, οι χριστιανοί καλούμαστε να ζήσουμε διαφορετικά, να σιωπήσουμε, να απομονώσουμε τους θορύβους του κόσμου και να ακούσουμε τον έσω άνθρωπο. Να

μέσα στην
ρτλήσουμε